

Så er der forbeholdet omkring det retlige samarbejde. Og når der er nogle, der hævder, at dét heller ikke længere er aktuelt, ja, så er det lidt underligt, fordi det faktisk er de samme mennesker, som hævder, at da Danmark indgik i Schengensamarbejdet, betød det sandelig ikke noget i forhold til det retlige samarbejde i EU og det forbehold, vi havde. Men nu bruges lige præcis Schengensamarbejdet som argument for, at der ingen grund er til at opretholde forbeholdet på det retlige område.

Jeg var modstander af, at Danmark tiltrådte Schengensamarbejdet, og vi, der i dag kalder os Frihed 2000, er modstandere af, at der skal ændres på det retlige forbehold. Tværtimod mener vi, det er overordentligt vigtigt, at man i stedet for at gøre sig den slags tanker i langt højere grad skal bruge kræfterne på at udvikle selve det samarbejde, der foregår mellem de enkelte landes politimyndigheder, for et sådant samarbejde skal der naturligvis være.

Men når først man begynder at traktatfæste, når først man begynder at operere med en overnational myndighed, så mener vi, at vi skal sige fra. For vi skal fra dansk side have mulighed for at sige fra, når der foregår ting, vi ikke vil være med i, og vi skal have mulighed for at sige til, når der foregår noget, som er fornuftigt, og som kan foregå som et nationalt samarbejde mellem de enkelte lande.

Og så er der endelig euroen tilbage. Igen synes jeg, at argumentationen, der kommer fra de såkaldte unionstilhængere, indimellem er problematisk. For på den ene side bliver det hævdet, at danmark skal sidde med ved bordet, men lige så hurtigt dét bliver sagt, så bliver der sagt: I øvrigt er det naturligvis sådan, at Den Europæiske Centralbank skal have autonomi, og det er ikke en politisk beslutning, om renten skal sættes op eller ned.

De to ting kan ikke på samme tid være sande, og derfor mener vi, at argumentet om at skulle sidde med ved bordet, udelukkende er et argument, der bliver brugt over for den danske befolkning i et forsøg på at få danskerne til at føle, at der foregår et eller andet, som vi ikke er med i, og at det er usædvanlig vigtigt, at den danske økonomiminister får lov til at sidde med ved et eller andet bord.

Men uanset om vi nu er med ved det bord eller ej, uanset om Den Europæiske Centralbank har autonomi eller ej, så kan vi ikke se nogen som helst argumenter i dag for, at Danmark skal fravige sin egen nationale valuta. Vi kan

ikke se noget som helst argument for, at vi skal tilslutte os eurosamarbejdet og gå ind i det, man kalder ØMU'ens tredje fase. Det kan vi ikke finde nogen argumenter for.

Bevares, hvad så med erhvervslivet? Det ville jo have glæde af det, og det anbefaler det. O.k., hvis erhvervsvirksomhederne ville have glæde af det og anbefaler det, jamen så kan de bare bruge euroen som en selvstændig valuta. De kan oven i købet få lov til at aflevere deres regnskaber i euro, og de kan foretage alle deres handler og have deres bankkonti osv. i euro. Så det erhvervsliv, der så gerne vil have euroen, ja, det har muligheden for at tilvælge den.

Jamen det er også besværligt for folk, at de skal have forskellig valuta med, når de rejser rundt i Europa, siger man. Jamen det skal de jo ikke længere, for de andre lande har besluttet sig for, at de vil have euro, så nu er det kun et spørgsmål om, at vi har danske kroner, og så veksler vi til euro, hvis vi skal ud at rejse i den store verden – det gælder dem, der i øvrigt veksler valuta i vore dage, i moderne tid, hvor man jo i stedet for har et plastikkort med i baglommen, når man er ude at rejse.

Så er der det med hele den valutamæssige situation, og det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg og vi i Frihed 2000 har den opfattelse, at det samarbejde, der er i øjeblikket, er fornuftigt, fordi det hindrer, at der foretages systematisk spekulation mod den danske krone.

Så vi hører ikke til dem, der anbefaler, at den danske krone skal flyde, og at vi bare skal håbe på det bedste. Nej, den samarbejdsaftale, der findes i øjeblikket, er fornuftig, men vi skal ikke opgive vores nationale valuta, og slet ikke før vi har set, hvad eurosamarbejdet egentlig kommer til at medføre. Vi har den privilegerede situation i Danmark, at vi kan lade de andre lande betræde ukendt land, vi kan lade de andre lande få lov til at afprøve det og se, om det overhovedet virker. Min spådom skal være, at det vil give anledning til ganske mange problemer, når euroen skal realiseres og være andet end en børsnoteret valuta.

Jeg har godt set de propagandaundersendelser, der indimellem bliver bragt – de kaldes TV-Avisen og TV 2-Nyhederne – hvor man viser, hvordan prisskiltene i Bruxelles og andre landes hovedstæder for længst er ændret til både at være i belgiske franc f.eks. og i euro. Men kommer man en lille smule væk fra hovedstæderne, tager man ud i små og mellemstore italienske og franske byer, ja, så tvivler jeg på, at